

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Febr. 1868, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Betänkande N:o 2,
i anledning af Herr Carl Orres motion, N:o 19, angående
fördelning emellan kyrkoherdar och komministrar af de
pastorala göromålen.*

I detta afseende har motionären yrkat:

“att Riksdagen behagade besluta aflåtandet af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t samt deri anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes, beträffande rättigheter och skyldigheter emellan pastorer och komministrar i handläggningen af vissa pastorala göromål, meddela, inom Rikets öfriga stift, likadana föreskrifter som dem, hvilka redan äro inom Upsala och Calmar stift medgifna genom tvänne resolutioner af den 21 September 1850 och den 23 Mars 1855, med den vidare utsträckning, som Kongl. Maj:t kunde finna vara skälig, lämplig samt för det allmänna nyttig och beqvämlig, utan att kunna ingripa i presterskaps privilegier.“

Genom nådigt bref den 21 September 1850 till Consistorium ecclesiasticum i Upsala har, på dess underdåniga anhållan, Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med hvad genom nådiga Brefvet den 1 November 1815 blifvit Konsistorium i Hernösand medgifvet, i nåder tillagt Consistorium i Upsala den myndighet att för särskilda fall och efter noggrann pröfning af förekomna omständigheter, om så funnes lämpligt, tillåta att inom pastorat, hvarest hela pastoralvårdens öfverflyttande från kyrkoherden icke behöfde ifrågakomma, men der likväl de till annex- eller kapellförsamling hörande husförhørs- dop- och dödböckers, jemte in- och utflyttningslängders förande samt prestbetygs utfärdande af pastor skulle, i anseende till lokala förhållanden eller andra enskilda omständigheter, för annex- eller kapellförsam-

lingens ledamöter medföra allt för stor olägenhet, nyssnämnda pastorala göromål finge, då vederbörande församling sådant önskade, med full ansvarsskyldighet öfverlätas åt den på stället boende komministern eller kapellpredikanten; dock sålunda att andra, mera magtpåliggande och grannliga delar af pastoralvården, såsom äktenskapslysningars utfärdande, kyrkoräkningskapers förande och kyrkomedlens handhafvande m. m., icke anförtroddes åt annan person än pastor sjelf eller den som till pastorstjenstens förrättande blifvit förordnad; samt att, utan kyrkoherdens begifvande, ingen del af de honom tillkommande så kallade jura stolæ honom härigenom frantoges eller annat ingrepp i hans lagliga löneinkomster förorsakades.

Enahanda myndighet har, genom Kongl. Brevet den 23 Mars 1855, blifvit tillerkänd Konsistorium i Calmar; och då en lika beskaffad frihet torde, utan fara, kunna, till lättnad och bekvämlighet för allmänheten, medgifvas jemväl öfriga Domkapitlen i riket; så hemställer Utskottet vördsamt: att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t underdånigst anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes, i likhet med hvad som blifvit Konsistorierna i Hernösand och Calmar samt Consistorium ecclesiasticum i Upsala medgifvet och under enahanda vilkor, tilldela öfriga Konsistorierna i riket myndighet, att, då vederbörande församlingar sådant önskade, tillåta komministern eller kapellpredikanten i församlingen att under egen ansvarsskyldighet föra de till annex- eller kapellförsamlingen hörande husförhørs-, dop- och dödböcker jemte in- och utflyttningslängder samt utfärda prestbevis.

Stockholm den 18 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

A. ROSENQUIST.
